

‘Onder de Boschboom’

Opera op de Parade

De pas opgevoerde Opera op de Parade trok in deze wispelturige zomer weer duizenden mensen. Begunstigd door schitterend zelfs zeer warm weer schaarden zich talloze bezoekers uit stad en ommelanden gewapend met tuin- en tafelmeubilair, strandstoelen en papieren staketsels in het bijzijn van vrienden en vriendinnen, jong en oud onder bloeiende bomen en zwermende vogels. Zij gunden royaal de allerlaatste bezoekers een vooraanstaande plaats op de gereed gezette lege stoelen. Bedrijven en sponsors zorgen immers voor de financiering van dit jaarlijks evenement, dat iedereen gratis en tot zijn genoegen kan bijwonen. En dan hebben hun klanten een streepje voor.

Het is de gezelligheid, die al uren tevoren de sfeer bepaalt. Het lijkt wel of dit feestelijk gebeuren zich al als een nieuwe, hartverwarmende gewoonte vestigt binnen een gemeenschap die aan de lopende band eeuwenoude tradities bijna in een handomdraai laat verdwijnen en nog bestaande voorlopig van een armetierig en loos leven voorziet. Het is een van die opzienbarende gebeurtenissen, waar tussen een massa mensen nooit een onvertogen woord valt. In dat opzicht lijkt het op een schaatsfestijn. Ook daar heerst altijd een vredige, zelfs aanstekelijk vriendschappelijke sfeer. Ruzie tref je er niet aan en agressie van welke aard ook komt bij niemand op.

Wat bezielt al die mensen? De politie schat de gonzende kluwen aanwezig op acht duizend. Kennelijk kan zij dat redelijk betrouwbaar doen aan de hand van beschikbare vierkante meters. Het zijn jaarlijks enorme menigten, als je die vergelijkt zelfs met het aantal plaatsen in een van de oudste en bekendste schouwburgen van ons land zoals Carré in Amsterdam (ruim 1700 plaatsen) of de Stopera, ook in Amsterdam en het Concertgebouw, beide ruim 2000.

Opera's zijn vaak de spiegel van hun tijd. In een enkele geval beïnvloeden zij de tijdgeest, zoals het nu tamelijk onbekende product uit 1828 - de negentiende eeuw als de vruchtbare bakermat van de romantische opera! - van Daniel Auber 'La Muette de Portici'. Historici houden het erop, dat deze opera de afscheiding van het huidige België van Nederland zou hebben bevorderd. Revolutionaire intenties, schetsen van de eigen tijd, dromerige liefdes, bedongen, bedreigd en bedreven, dood en leven, alles wat de mens eigen is, vormen ook onderwerpen van opera's. Muziek en tekst krijgen extra accenten door de aanwezigheid van het verschijnsel virtuositeit in aria's, waarvan er sommige zo bekend zijn, dat iedereen ze heerlijk kan meezingen. Spelers en zangers kunnen zich uitleven in stilte en uitbundigheid, verdriet en jolijt, ontroering en hartstocht. Toeschouwers herkennen zich op vele momenten van hun leven. En die herkenbaarheid als de herhaling van de muziek is misschien wel de kern, die de gezelligheid van de opera karakteriseert.

Op de parade verloochende een antiquair zijn vak allerminst door aan een eenpotig, antiek tafeltje in gezelschap van veel vrienden met een glas wijn binnen handbereik zich te verkneukelen in de aanwezigheid van genietende mensen, de capriolen, kostuums én de muziek van Rossini's, maatschappelijk verongelijkte en achtergestelde Cenerentola, op hoog niveau te berde gebracht.

Theo Hoogbergen

Email: hoogbergened@home.nl

'Onder De Boschboom' is een rubriek van cultuurhistorische aard, die haar columnisten een podium biedt om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Reacties? Stuur uw email naar: onderdeboschboom@kringvrienden.nl